

Harmincegy esztendő a kórház élén

Dr. Korompai Klekner Károly 1883. augusztus 31-én Budapesten. Apja: Klekner Mibály a Hazai Takarékpénztár jogi előadója volt. Orvosi oklevelét 1906-ban szerezte Budapesten, majd még négy évig Dollinger Gyula professzor klinikáján képezte magát.

Ezután kórházunk újonnan létesített Sebészeti Osztályának főorvosa lett, s 1910. augusztus 27-én tette le esküjét a főispáni hivatalban. Már 1915-től ellátta az igazgató-főorvosi teendőket is! Összesen tehát 36 évig dolgozott intézményünkben és 31 éves igazgatói működése volt a kórház fénykora.

Ő fejlesztette akkori értelemben vett, modern 600 ágyas intézménnyé a nyíre-

gyézházi kórházat. Emellett kitartóan ápolta Korányi Frigyes és Jósza András emlékét is.

Igazgatóságát azzal kezdte, hogy elkülönítette 1915-ben a veneréás betegeket a belgyógyászati osztálytól, s önálló Bőr és Nemibeteg Osztályt hozott létre, dr. Spányi Géza főorvos vezetésével. Kitűnő szervező volt.

A betegápolás színvona-

lának emelése érdekében nyolc, A szent Kereszt rendbe tartozó irgalmas nővért átvett az elcsatolt Pozsonyból és mellettük még diakonissza nővéreket is alkalmazott.

Legnagyobb fejlesztése az 1929-ben felépített ún. sebészeti pavilon volt.: két emeletes modern épületet 265 beteg számára.

Bevezette a tudományos üléseket a kórházban!

Nevezetessége volt Nyíregyházának a kórház szomszédságában (akkor Kállói u. 44; ma Szent István u. 42. szám, (ma a Magyar Rádió Nyíregyházi Stúdiója) vezetése alatt működő magán-szanatórium. 1913-1944 között Klekner-Spanyi Szanatórium és 1924-1944 között Klekner. 1933-tól Korompay Szanatórium. Majd 1947. december 1-től öt szakorvos, Szanatórium Nyíregyháza cím alatt, ifj. Korompay Károly vezetése alatt megpróbálta életre kelteni, de már nem sikerült.

Korompay Károly feleségének, Staudinger Gizellának négy fia született; az első két fiú Károly és Tihámér apja hivatását választotta (az előbbi Tiszalökön volt sebész; az utóbbi Cegléd városi kórházának sebészeti osztályát vezette) a harmadik fiú, Tamás, Magyarország százméteres futóbajnoka volt és lett tűzérőhadnagyként városunk első hősi halottja 1944-ben. A negyedik fiú, Miklós, jogász volt Budapesten.

Ha most már értékelni

akarjuk Korompay Károly kórházunkban végzett 36 évi tevékenységét, akkor minde-

nekelőtt egyedülálló ritka sebészeti adottságát és nagy munkabírását kell kiemelni. Mindent tudott és operált, amit a kor színvonala és a vidéki körülmények megengedtek: trepanált sikerrel koponyát, ellátott eredményesen szívserülést, bevezette az ún. nagyobb műtéteket (epe, strúma) de végzett nyúlajak plasztikát, adenotómiát, tonsillectómiát, sőt szürke hályog elleni műtétet is. Vidéki létére ezért lett a Magyar Sebész társaság elnöke.

Korompay Károlyt idősebb korában sok méltánytalanság és politikai üldözés érte. Így a második világháború elvesztése és a szovjet megszállás után gyakorlatilag már nem folytathott bele a kórház ügyeibe. Nyugdíjat sohasem kapott. A Debreceni Népbíróság 1946. júliusában 10 évre ítélte, mert: itt hagyta kórházát, itt hagyta betegeit és mindnyájunkat

becsapva külföldre távozott. Végül felmentették, de Nyíregyházáról és főleg Szanatóriumából elüldöztek. A fő ok: a Korompay szanatórium értékes, emeletes épülete. Ma már csak megmosolyogjuk az ilyen kétes jogszerűséget nélkülöző eljárást. Végül 1972. április 15-én, 89 éves korában, Cegléden halt meg. Most a Kórházunk hírességei című, 1984-ben felavatott dombormű előtt állunk,

amelyen a harmadik plakett Korompay Károlyé. Túlzás nélkül állíthatom, hogy nagy volt a felzúdulás egészségügyi körökben, amikor a megyénkbeli elszármazott orvos kolléga, dr. Szakolyi András (1911-1987) durva kirohanást intézett az itt ábrázolt Korompay Károly és Elekfy Lajos ellen az Orvosi Hetilap 1985. november 10-i számában! Ezekre a valótlanságokra, rámondásokra rendre megfelelttem, és a szép dombormű változatlan maradt! Sőt elmélyült intézményünkben a hagyományok ápolása.

Születésének 120. évfordulóján úgy áll előttünk Korompay Károly, mint a jó orvos példaképe és mint a betegekért élő egészségügyi dolgozó.

*Dr. Fazekas Árpád
nyugalmazott főorvos,
orvostörténész*

(Elhangzott 2003. szeptember 1-én, dr. Korompay (Klekner) Károly születésének 120. évfordulója alkalmából rendezett koszorúzási ünnepségen, a sebészeti tömbben lévő domborművénél)